

BĪSTIETIES DIEVU UN DODIET VIŅAM GODU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 14. nod., 1Moz 22:12; Māc 12:13, 14; Kol 3:1, 2; Ebr 12:1, 2; 1kor 3:16, 17.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību.” (Atkl 14:12)

Dāņu autors Sērens Kirkegors (Kierkegaard) stāstīja līdzību par gala laiku. Tā bija apmēram šāda:

Kāda liela teātra aizskatuvē izcēlās ugunsgrēks. Klauns, kurš bija daļa no priekšnesuma, iznāca, lai brīdinātu skatītājus: “Dodieties ārā, šī vieta deg!” Skatītāji domāja, ka tas bija tikai joks, daļa no šova un nekas vairāk; viņi vienkārši aplaudēja. Viņš atkārtoja brīdinājumu: “Dodieties ārā! Dodieties ārā!” Bet, jo sirsnīgāk viņš brīdināja, jo lielāki bija aplausi. Kirkegors uzskatīja, ka tā pasaule beigsies. Tas ir, ar vispārējiem saprātīgu cilvēku aplausiem, kas uzskatīs, ka tas ir joks.

Pasaules gals un notikumi, kas uz to vada, kā mēs zinām, nav joks. Pasaule piedzīvo visnopietnāko krīzi kopš plūdiem. Patiesībā Pēteris izmanto stāstu par plūdiem kā gala simbolu, brīdinot, ka tieši tāpat, kā senatnes pasaule gāja bojā plūdus, tā gala laikā “debesis ar lielu troksni zudīs, un pasaules pamati degdami izjuks un zeme un viss, kas uz tās radīts” (2Pēt 3:10). Saņēmušiem brīdinājumu par to, kas nāks, mums arī jābūt tam gataviem.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 22. aprīlī.

Bīstieties Dievu

Atklāsmes grāmatas nolūks mūsu paaudzei ir sagatavot ļaudis būt gataviem Jēzus drīzajai nākšanai un savienot ar Viņu, sniedzot Viņa pēdējo dienu vēsti pasaulei. Atklāsmes grāmata atklāj Dieva plānus un atmasko sātana plānus. Tā sniedz pēdējo Dieva aicinājumu, Viņa steidzamo, mūžīgo, universālo vēsti visai cilvēcei.

Izlasi apustuļa Jāņa steidzamo gala laika aicinājumu Atkl 14:7. (Sk. arī 1Moz 22:12; Ps 89:7; Sak 2:5; Māc 12:13, 14; Ef 5:21.) Kādus specifiskus norādījumus viņš mums sniedz? _____

Vārds “bīstieties” grieķu valodā Jaunajā Derībā Atkl 14:7 ir “fobeo”. Šeit tas ir izmantots ar nozīmi baidīties no Dieva, bet cieņas, bijības un godbijības nozīmē. Tas ietver domu par absolūtu lojalitāti Dievam un pilnīgu pakļaušanos Viņa gribai. Tā ir prāta attieksme, kas ir drīzāk vērsta uz Dievu, nevis sevi. Tā ir pretstats Lucifera attieksmei Jes 14:13, 14: “Tu gan domāji savā prātā: es kāpšu debesīs un uzcelšu savu troni augstu pār Dieva zvaigznēm, es nometīšos uz saiešanas kalna pašos ziemeļos! Es uzkāpšu augstumos, es būšu kā pats Visaugstākais!”

Tam pretēja ir Kristus attieksme, kas, lai gan “Dieva veidā būdams [..], pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei” (Fil 2:6, 8).

Lielās cīņas būtība ir par pakļaušanos Dievam. Lucifers bija vērsts uz sevi. Viņš atteicās pakļauties jebkādai autoritātei. Tā vietā, lai pakļautos Tam, kas sēž tronī, Lucifers ilgojās valdīt no trona. Vienkārši sakot, bīties Dievu nozīmē likt Viņu pirmajā vietā savās domās. Tas nozīmē atteikties no pievēršanās sev un no lepnuma un dzīvot pilnīgu dzīvi Viņam.

Tas noteikti ir ļoti svarīgi, jo tie ir pirmie vārdi no pirmā eņģeļa mutes. Tāpēc mums būtu jāņem tie vērā.

Kāda ir tava pieredze ar Dieva bijību? Kā tu pozitīvā veidā paskaidrotu kādam, kāpēc “bīties Dievu” ir kaut kas labs? _____

Bīties Dievu un paklausīt Viņam

Ko vēl Bībele mums māca par to, ko nozīmē bīties Dievu?

Izlasi 5Moz 6:2, Ps 119:73, 74 un Māc 12:13, 14. Ko šie panti atklāj, kāds ir “Dieva bijāšanas” rezultāts? _____

Šie panti atklāj saikni starp Dieva bijāšanu un Viņa baušļu ievērošanu. Dieva bijāšana ir godbijīgas cieņas attieksme, kas vada mūs uz paklausību. Debesu steidzamais ziņojums tiem, kas tiek glābti žēlastībā, ir būt paklausīgiem Dieva pavēlēm (Ef 2:8–10). Žēlastība neatbrīvo mūs no likuma nosodījuma, no mūsu atbildības tai paklausīt.

Žēlastība neatbrīvo no mūsu vainas pagātnē, bet tā dod spēku dzīvot dievbijīgi paklausīgu dzīvi tagadnē. Apustulis Pāvils paziņo, ka “caur Viņu mēs esam saņēmuši žēlastību un apustuļa amatu, lai Viņa Vārdā ticībai pakļautos visas tautas” (Rm 1:5).

Ir cilvēki, kuriem ir dīvainas idejas, ka glābšana žēlastībā kaut kādā veidā iznīcina vajadzību paklausīt. Viņi tic, ka jebkādas runas par paklausību ir burta kalpība. Viņi paziņo: “Viss, ko es vēlos, ir Jēzus.” Jautājums ir – kurš Jēzus? Vai mūsu pašu izveidotais, vai Jēzus no Rakstiem? Kristus no Rakstiem nekad nevada mūs noniecināt Viņa likumu, kas ir Viņa rakstura noraksts. Kristus no Rakstiem nekad nevada mūs padarīt nenozīmīgas Bībeles mācības, kas skaidrāk atklāj, kas Viņš ir un Viņa plānu šai pasaulei. Kristus no Rakstiem nekad nevada mūs svētulīgā banalitātē, kas nav būtiska. Kristū ir iemiesota visa doktrinārā patiesība. Jēzus ir iemiesota patiesība. Viņš ir doktrīna dzīvē.

Atklāsmes grāmatas pēdējais aicinājums aicina mūs ticībā Jēzum pieņemt visa pilnību, ko Viņš piedāvā. Tas aicina mūs “bīties Dievu”, ko paudīs mūsu ticība, ka Viņa glābjošajā spēkā var dzīvot dievbijīgu, paklausīgu dzīvi.

Kā šie Jēzus vārdi – “un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē” (Mt 10:28) – palīdz mums saprast, ko nozīmē bīties Dievu? _____

Dzīvot Dievam pievērstu dzīvi

Patērētāju laikmetā, kad laicīgas vērtības ir nostājušās centrā, Debesu aicinājums ir novērsties no egoisma tirānijas un pašuzpūstas nozīmības, bet tā vietā nolikt Dievu savas dzīves centrā. Dažiem dzīves centrā ir nauda. Citiem tā ir bauda vai vara. Citiem tas var būt sports, mūzika vai izklaide. Atklāsmes grāmatas vēsts ir skaidrs aicinājums būties, cienīt un godāt Dievu kā dzīves patieso centru.

Izlasi Mt 6:33, Kol 3:1, 2 un Ebr 12:1, 2. Ko šie panti stāsta mums par Dieva likšanu savas dzīves patiesajā centrā? _____

Centrālais jautājums zemes pēdējā konfliktā ir cīņa par prātu. Tas patiešām ir jautājums par lojalitāti, autoritāti un nodošanos Dieva gribai.

Pēdējā kauja lielajā cīņā ir starp labo un ļauno, kas kontrolē mūsu domas. Apustulis Pāvils sniedz mums šādu norādi: “Savā starpā turiet tādu pat prātu, kāds ir arī Kristū Jēzū.” (Fil 2:5) Prāts ir mūsu būtības citadele. Tas ir mūsu darbu avots. Aicinājums ietver vai nu ļaušanos, vai izvēli. Tas runā par apzinātu gribas aktu. Izvēle iegūt Kristus prātu ir izvēle ļaut Jēzum veidot mūsu domāšanu, piepildot savu prātu ar mūžības lietām. Mūsu rīcība atklāj mūsu domāšanas procesus. Būties Dievu nozīmē padarīt Viņu par pirmo savā dzīvē.

Padomājiet, cik vienā ziņā ir viegli kontrolēt savas domas, vismaz ja jūs apzināties, ka tās ir jākontrolē. Bieži problēma ir, ka, ja mēs nepieliekam apzinātas pūles kavēties pie pareizajām lietām, pie “augšā esošajām, nevis pie zemes lietām,” tad mūsu prāti kritušajā un grēcīgajā stāvoklī, kādā tie atrodas, dabiski vadīs pie zemiskām pasaules lietām. Tāpēc mums, kā Pāvils saka, mērķtiecīgi un apzināti jāizmanto brīvās gribas svētā dāvana, lai kavētos pie Debesu lietām.

“Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!” (Fil 4:8)

Kā mēs mācāmies darīt to, ko Pāvils mums šeit saka? _____

Dot Dievam godu

Pētījums, kā Vecajā Derībā ir izmantota frāze “dot Dievam godu” (Atkl 14:7), atklāj, ka tā bieži (bet ne tikai) parādās dievišķās tiesas kontekstā, kas ir pietiekami interesanti (Joz 7:19; 1Sam 6:5; Jer 13:15, 16; Mal 2:2), kā tas ir arī pirmā eņģeļa vēstī (Atkl 14:7). Šī doma parādās arī Atkl 19:1, 2: “Alelujā! Pestīšana, gods un vara pieder mūsu Dievam: jo Viņa tiesas ir patiesas un taisnas.”

Izlasi 1kor 3:16, 17; 1kor 6:19, 20 un 1kor 10:31. Kā šie panti palīdz jums izprast vienu no veidiem, kā mēs varam godāt Dievu? _____

Saskaņā ar apustuli Pāvilu mūsu miesa ir svētnīca, Dieva Gara mājvieta, templis, ko padara svētu Dieva klātbūtne. Raksti dod jums skaidru norādi godāt Dievu visos savas dzīves aspektos. Ja Dievs ir mūsu dzīves centrā, tad mūsu vienīgās ilgas ir dot Viņam godu, vai tas būtu ar mūsu uzturu, apģērbu, izklaidi, vai savstarpējām attiecībām. Mēs dodam godu Dievam, atklājot Viņa mīlestības raksturu pasaulei ar nodošanos Viņa gribai. Tas pat ir vēl svarīgāk zemes pēdējās tiesas gaismā.

Izlasi Rm 12:1, 2. Kādu aicinājumu apustulis Pāvils izsaka attiecībā uz mūsu dzīves lēmumu ietekmi? _____

Grieķu valodas vārds Jaunajā Derībā, kas apzīmē miesu šajos pantos, ir “somata”, ko vislabāk tulkot kā visa, kas tu esi, kopsummu – miesu, prātu un emocijas. Filipša Bībeles tulkojumā frāze “garīgā kalpošana” tulkota kā “saprātīgas pielūgsmes akts”. Citiem vārdiem, pilnīga nodošanās “bīties Dievu” un “godāt Viņu” visā, ko tu dari, nozīmē atdot Viņam prātu, ķermeni un emocijas. Tā ir saprātīga pielūgsmē. Un arī Dieva tiesas gaismā patiešām ir laba doma ņemt vērā aicinājumu paklausīt.

Padomā, ko tu dari ar savu miesu. Kā tu vari pārlicināties, ka patiešām godā Dievu ar to? _____

Atklāsmes grāmatas uzvarētāji

“Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību.” (Atkl 14:12, KJV)
Šis ir Dievam uzticīgo ļaužu apraksts pēdējās dienās. Tomēr vienīgais veids, kā cilvēks var ievērot Dieva baušļus toreiz un tagad, ir Jēzus ticībā. Ievērojiet, ka pants nesaka “ticībā Jēzum”, kaut arī tas ir ārkārtīgi svarīgi, bet šī frāze “Jēzus ticība” ir kaut kas vairāk. Tā ir ticības kvalitāte, kas padarīja Kristu spējīgu uzvarēt sātana visniknākās kārdināšanas. Ticība ir dāvana, kas dota katram ticīgajam. Ja mēs parādām ticību, ko Svētais Gars ieliek mūsu sirdīs, šī ticība aug. Mēs uzvaram nevis ar savu gribasspēku, bet dzīvā Kristus spēkā, kas dzīvo caur mums. Mēs uzvaram, nevis pateicoties tam, kas mēs esam, bet pateicoties tam, kas ir Viņš.

Mēs varam uzvarēt, jo Viņš uzvarēja. Mēs varam būt uzvarētāji, jo Viņš ir uzvarētājs. Mēs varam stāvēt pāri kārdināšanām, jo Viņš uzvarēja kārdināšanas.

Izlasi Ebr 4:14–16 un Ebr 7:25. Kā ir iespējams uzvarēt un dzīvot dzīvi, kas “bīstas Dievu” un “dod Viņam godu”? _____

Jēzus, dievišķais Dieva Dēls, ir uzvarējis velna viltības. Viņš piedzīvoja kārdināšanas uzticēties Dieva apsolījumiem, nodot Savu gribu Tēva gribai un būt atkarīgam no Tēva spēka. Uzticoties Viņam, raugoties uz Viņu, ticot Viņam, arī mēs varam būt uzvarētāji. Jēzus ir viss visā, un triju eņģeļu vēstis ir par Viņu. Atklāsmes grāmatas vēsts ir uzvaras – nevis sakāves – vēsts. Tā runā par cilvēkiem, kas ir uzvarējuši Viņa žēlastībā un Viņa spēkā.

Vārds “uzvarēt” dažādās formās Atklāsmes grāmatā ir izmantots 11 reižu. Vīzijā par septiņām draudzēm, kas aino kristīgo draudzi no pirmā gadsimta līdz mūsu laikam, katrā paaudzē ir ticīgie, kas, kā Jānis saka, ir uzvarējuši. Gala laikā tie, kas ir “uzvarējuši”, iemanto visas lietas (Atkl 21:7). Tā nav burta kalpība. Tā ir uzvara caur Jēzu Kristu, kura pilnīgās taisnības pilnīgā dzīve un vienīgi tas dod mūžīgās dzīvības apsolījumu. Tā ir ticība darbībā. Tā ir pārveidojoša, dzīvi mainoša, noslēpumaina žēlastība ticīgā dzīvē.

Vai tavā dzīvē ir lietas, ko tu ilgojies uzvarēt? Kā mēs varam savas ilgas pārvērst darbībā? Kādi praktiski soļi var palīdzēt mums kļūt par Atklāsmes grāmatas “uzvarētājiem”? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Padomā par pārsteidzošajiem Pāvila vārdiem Ebr 7:25, kas, runājot par Jēzu kā par mūsu Augsto Priesteri, saka, ka “tādēļ arī Viņš var uz visiem laikiem izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, vienmēr dzīvs būdams, lai tos aizstāvētu”. **IZGLĀBT UZ VISIEM LAIKIEM.** Grieķu valodā šī frāze “uz visiem laikiem” nozīmē “pilnībā, galīgi”. Jēzus ir tas, kas mūs glābj. Mūsu darbs ir padoties Viņam, pieprasot sev Viņa uzvaru. Mūsu uzticībai ir jābūt Viņā, nevis mūsos pašos.

“Mēs varam apkopot Atklāsmes grāmatas frāzes ‘bīties Dievu’ spēku kā Dieva pēdējo aicinājumu cilvēcei izvēlēties Viņu kā savu godības pilno un vareno Dievu, .. kas būs uzvarētājs pār ļaunā spēkiem, kas pretojas Viņam un Viņa plānam cilvēces labā (sk. Atkl 14:9–11). Šī bijība neparādās, vismaz ne tagad (sk. Atkl 6:14–17), šausmās un drebēšanā, bet priecīgā un mīlošā pakļāvībā Dieva likumam un vienīgi Viņa pielūgsmei. Nevienu citu varu nevajadzētu atzīt par šādas nodošanās un uzticības cienīgu. Patiesībā nav citas izvēles, jo tas, kas ir redzams pie kosmiskā konflikta horizonta kā iespējas, ir dēmonisko spēku rīcība, kas lemta iznīcībai (Atkl 16:13, 14; 17:14; 20:11–15). Kunga bijāšana tāpēc ir pozitīvs dievišķs aicinājums .. kosmiskajā konfliktā nostāties Dieva pusē, lai stāvētu Viņa visbijāmākās klātbūtnes priekšā, kas pilna ar prieku par mūžīgo sadraudzību ar Viņu (Atkl 21:3–4; 22:3–5).” (Ángel Manuel Rodríguez “The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages”, 27. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomā par neiedomājamo Dieva spēku, kas radīja un uztur visu kosmosu. Mēs tikko varam aptvert ideju par kosmosu. Kā tad lai mēs spētu aptvert tā Radītāju? Padomā, cik daudz lielāks, varenāks un spēcīgāks Viņš ir par mums. Un šis Dievs kādu dienu mūs tiesās? Kā šie fakti palīdz mums saprast ideju par “Dieva bijību” un to, ko tā nozīmē?

2. Kā, pārrunājot Bībeles izpratni par svētumu, uzvarēšanu un uzvaru, mēs varam izvairīties no burta kalpības? Kāpēc mums vienmēr vajadzētu saprast, ka tikai Kristus uzvara mūsu labā pie krusta ir mūsu glābšanas cerības pamats, neskatoties uz mūsu šodienas uzvarām (vai pat neveiksmēm)?

3. Kāpēc pat ar visiem uzvaras apsolījumiem pār grēku mēs bieži piedzīvojam neveiksmes un nedzīvojam saskaņā ar taisnības standartu, ko Jēzus mums ir iedevis un par ko Viņš saka, ka tas var piederēt arī mums? Kādas kļūdas mēs pieļaujam, neļaujot Dievam darīt mūsos darbu, ko Viņš ir apsolījis?